

Llibres

Res més adient, en la setmana de Sant Jordi, que comentar un llibre, i res més agradable, que d'aquest llibre en sigui autor un jove amic del nostre poble. Es tracta del primer llibre de poemes d'en Josep Margenat i Escobairó titulat MIRALL DE FANTASIA, que fa pocs dies va ser presentat en una de les ja famoses reunions del «Pa amb tomàquet», al Restaurant La Cruïlla de Lliçà d'Amunt. Creiem que el millor serà, ja que nosaltres no som crítics de poesia ni molt menys, transcriure uns paràgrafs de la presentació del mateix llibre, del nostre amic i col·laborador de «Ronsana», Jaume Farriol, i dos dels poemes que conté. Voldríem que fos una manera de contribuir a propagar l'obra tot just començada del nostre amic, i un estímul perquè perseveri en aquesta difícil i alhora apasionant disciplina. Endavant, Pep!

El meu amic poeta

Quan, un bon dia, algú m'indicà confidencialment que l'amic Pep Margenat fabricava versos i que corria pel món amb un original entre mans, un elemental sentit de conservació m'inclinà a fer-me el distret, amb la sana finalitat d'evitar qualsevol escomesa poètica contra la meua modesta persona. Altrament, una curiositat insòlita m'empenyia a la lectura dels versos per tal de confirmar si les meves impressions i temors, eren justificats.

Per fi, un vespre, a La Cruïlla, entre un soroll de gots i cuilleretes, vaig tenir ocasió de donar una mirada displicent a l'obra. I haig de confessar que, a mesura que vaig anar entrant en la lectura, se m'esborrà el terrabastall característic que provoca, als cafès, la barreja de veus i la peregrinació dels estris. Davant dels meus ulls s'esdevenia una mena de miracle: descobria, per primera vegada, que un amic meu no feia versos dolents, sinó poemes. Que tot allò que jo tenia entre mans no era una improvisació més o menys ben intencionada, sinó un producte sòlid, clar, amb la transparència i qualitat de les coses ben fetes. Per fi, després de tants anys, no tenia simplement un amic que fa versos dolents; havia trobat un amic poeta. I va a dir-ho, vaig sentir un punt d'emoció, com el que descobreix un paisatge nou, una estrella ignota o alguna penicil·lina patentable.

Heus ací, doncs, que tinc un amic poeta. De debò. Un home d'aparença fràgil, de somriure quiet, de senzilla parla. Un home que fa de pagès i escriu, en qualsevol racó, versos i noms, impressions i imatges. Un home que va pel món amb una cortina de pensaments i veus, que ell destria i plasma en versos que són bocins d'ell mateix escrits a màquina. Si els llegiu, poc a poc, descobrireu un món ric en sensacions i en idees. Trobareu escrites les sensacions seves i les vostres, els seus anhels i els vostres anhels, les seves pors i les vostres pors. Per això us dic que en Pep és un veritable poeta: perquè ha sabut traslladar sobre el paper un món íntim que és, a la vegada, reflex, eco, de tots i cadascú. Perquè ell ha sabut copsar, pacientment, un seguit d'impressions que formen el teixit d'aquesta nostra condició humana.

Alegrem-nos doncs, perquè un bon amic ha sabut triar el camí difícil de la poesia. Com Espriu, Carner, Verdaguer o Ausiàs Marc. Com tants noms que, a través del temps, han viscut per salvar-nos els mots i tornar-nos el nom de cada cosa. Que per molts anys sàpiga ser fidel al seu ofici i al seu poble. Que per molts anys, l'amic Pep, a través del conreu de la terra i del sentiment, a cavall del camp i de la poesia, ajudi a construir un país i una pàtria.

Jaume Farriol

VINT - I - CINC

I brodàvem llum i ombra
amb tot el candor del nostre insomni,
perquè estimàvem la nit
a través d'un fil de lluna
que ens descobria l'amor
a dins la cambra.

Confoníem les paraules
per la inèrcia
d'un remolí de tendresa
que ens absorbia
i ens projectava, ensem,
molt a prop l'un de l'altre.

Suraven les hores en la tardor
quan iniciàvem camins de ginesta.

TRENTA

Feu-ne una foguera
si ho voleu,
o poseu-me un vestit de terra
quan arribi el moment
que la mort s'ompli de mi.
Però no em cobriu de marbre
ni tenyiu els vostres cants amb negre
que no és por
el que em corre per les venes.

O poseu-me un vestit de terra
si ho voleu,
amb sanefes de margues i violes
que al matí
puguin despertar-se amb la rosada
i abrigar-se amb olivera.

I quedeu-vos,
i doneu-me
la companyia de tots els meus poemes.

BATLLE

FOTO - CINE - OPTICA

PLAÇA MALUQUER, 2

- TOT PER A LA FOTOGRAFIA
- ELS MILLORS PREUS
- NO CAL SORTIR DE GRANOLLERS
- PROVEU-HO

☎ 870 17 90